Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul

În duhul sărbătorii de Bobotează Eu, Domnul, întâmpin iarăşi pe poporul Meu, căci sărbătorile Mele şi ale sfinţilor Mei s-au făcut şi se fac cărări de coborâre ale Duhului Meu Cel învăţător peste fii, şi iată, Ioan, naşul Meu de botez, aşteaptă la hotarul dintre zi şi noapte ca să Mă mărturisească pe Mine şi pe poporul Meu în cer şi pe pământ, sus şi jos, aşa cum tot cerul de sfinţi aşteaptă. Amin.

Ridicaţi-vă, voi, porţi, că Eu iarăşi intru în carte cu sărbătoare de Bobotează, că voiesc să se boteze în cuvântul Meu toţi cei ce cred în venirea Mea cea de acum, căci cel ce este botezat, este cel ce este credincios Fiinţei Mele cea de Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat şi lucrării cuvântului Meu, cu care am coborât şi cobor pe pământ, şi apoi să-i spun celui ce Mă aude prin porţi, să-i spun să se boteze în cuvântul Meu, în Duhul Meu, după cum Ioan, Botezătorul Meu, a spus la Iordan celor ce veneau la el, le-a spus: *«Pocăiţi-vă!».* Amin, amin, amin.

– O Dumnezeule Miel, eu numaidecât am intrat în cartea Ta cu poporul Tău, căci aştept aceasta ca unul plin de dor şi de duh mărturisitor, că nu e fericire mai dulce în cer pentru sfinţii Tăi ca şi aceea de a putea să Te mărturisească ei din cer pe pământ prin venirea Ta cea de acum cu sfinţii Tăi. Şi eu, ca şi Tine, tot aşa şi eu îi spun poporului Tău şi la tot omul care ne ia de pe masa nunţii Tale de cuvânt, le spun la toţi care aud din cer glasul Fiului lui Dumnezeu, trâmbiţa pentru înviere, le spun să se boteze în cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă eu le-am spus la cei ce veneau spre mine la apa Iordanului pentru botez, le-am spus: «Pocăiţi-vă! Eu unul vă botez cu apă spre pocăinţă şi spre iertarea păcatelor prin pocăinţa voastră, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine şi este Cel mare, şi Acesta va boteza cu Duhul Sfânt şi cu foc».

O, cum să facem, botezătorule Doamne, cum să facem, Doamne, să-l aducem pe om la pocăinţă, şi apoi la botezul cu Duhul Sfânt? Când eu propovăduiam în deşertul Iudeii împărăţia lui Dumnezeu, care se apropia de iudei ca să-i cuprindă în ea, chemam la pocăinţă pe cei ce mă auzeau, şi venea Ierusalimul şi Iudeea şi împrejurimile Iordanului, iar eu îi botezam cu apă pe cei ce-şi mărturiseau păcatele cu pocăinţă, dar am văzut şi pe farisei şi pe saduchei că veneau la botez, iar eu, văzându-i vicleni, i-am oprit şi le-am spus să facă roade vrednice de pocăinţă dacă nu ştiu să se pocăiască pentru botezul cu apă, iar dacă ei se bizuiau în chip făţarnic pe Avraam, i-am înfruntat şi le-am spus că Dumnezeu poate să ridice lui Avraam fii chiar şi din pietre, şi i-am numit pe ei pui de năpârcă, şi pe drept i-am numit aşa pe cei ce credeau că vor scăpa oricum de mânia ce va să vină peste cei ce şi-o lucrează pe ea şi nu salvarea lor, iar apoi ei s-au dus într-ale lor nelepădându-şi păcatul din ei, păcatul semeţiei şi al neiubirii de Dumnezeu, păcatul cel din strămoşi, şi cu care poporul iudeu dădea la moarte pe cei drepţi din el ca să-şi facă ei loc cu împărăţia lor sub numele de fii ai lui Avraam, dar ei erau pui de năpârci, Doamne, căci când Tu ai venit pe pământ, ei Ţi-au păzit viaţa ca să Te omoare chiar din vremea prunciei, Doamne, dar au făcut ei aceasta după ce Te-au aflat de la mine, căci Tu ai ieşit şi Te-ai arătat şi Te-ai mărturisit apoi şi pentru salvarea lor, iar ei Te-au dat la moarte apoi prin păcatul hulei şi al vânzării, Doamne.

O, eu grăiesc poporului Tău de azi cuvânt de iubire pentru Tine, învăţătorule al meu şi al lui, iar Tu binecuvintează acum cuvântul meu!

– Amin, amin, zic ţie, Botezătorul Meu, Eu sunt Cel ce botez cu Duhul Sfânt şi cu foc, iar tu vesteşte această taină şi putere a botezului acesta, vesteşte-o poporului Meu de azi. Amin.

– Domnul Iisus Hristos este Cel ce botează cu Duhul Sfânt şi cu foc. Apropie-te de mărturisirea mea, popor născut din cuvântul lui Dumnezeu, căci botezul cu Duhul Sfânt a lucrat cu putere, şi la vedere a lucrat după ce Domnul S-a dus la Tatăl şi Şi-a lăsat ucenicii la lucru ca să aşeze ei biserica Domnului pe pământ, iar Duhul Sfânt Se desăvârşea în cei ce veneau la pocăinţă şi apoi la apa botezului spre iertarea păcatelor lor, şi erau cuprinşi în Duhul Sfânt cei ce se botezau în numele lui Hristos. Dar cum aceasta? O, ferice şi iar ferice de acela care ştie să vină la Dumnezeu, că acela este cel ce se pocăieşte mărturisindu-şi toate păcatele, toată moartea din el, spălându-se de ea prin pocăinţă şi prin apa care mărturiseşte de pe pământ, şi apoi acela se uneşte cu lucrarea Duhului Sfânt, făcându-se vas nou, om nou, iar Duhul mărturiseşte apoi din cer şi Se slăveşte cu semnul Lui în cel botezat cu Duhul Sfânt, şi iată, Domnul S-a dus la Tatăl pentru ca să-L trimită pe Duhul Sfânt şi să Se coboare El în cei ce se curăţă de sine ca să intre în ei Duhul Sfânt, împărăţia lui Dumnezeu cu toată slava ei, cu Duhul Sfânt al ei, duhul sfinţilor împărăţiei cerurilor pe pământ, şi iarăşi spun: Ferice celor ce ştiu să vină la Dumnezeu, că aceia fiii lucrării Duhului Sfânt se vor face, şi se vor chema aşa apoi. Amin.

O, popor al Mielului Cel junghiat! Sângele Lui îl spală de păcat pe cel ce ştie ce înseamnă naşterea cea din cer, naşterea cea din pocăinţă şi din botezul cu Duhul Sfânt. O, uită-te bine în mijlocul tău şi vezi! Semnele Duhului Sfânt grăiesc în cei ce s-au dat să fie vase purtătoare de Dumnezeu. Dacă ai păcat asupra acestei lucrări de venire a Domnului pentru ca să-Şi facă El cu ea fii ai împărăţiei Lui pe pământ între oameni, fii povăţuiţi şi crescuţi cu Duhul Sfânt, scoală-te şi te fă pui de Dumnezeu, căci fariseii şi saducheii erau pui de viperă când se îndreptau spre botezul cu apă la Iordan fără ca ei să-şi spele în apă şi în mărturisire cu pocăinţă păcatele lor cele ascunse, şi prin care ei muşcau pe furiş, dar duhul proorociei i-a văzut pe ei cum sunt şi i-a scris în cartea vremii. O, înţelepţeşte-te din pilda aceasta şi învaţă puterea şi taina botezului cu Duhul Sfânt, Care vădeşte răul din om ca să-şi cureţe Luişi arie în om dacă omul ştie să înţeleagă cum poate să-L aleagă pe Dumnezeu lucrător în el, lucrător cu Duhul Sfânt în cel ce-şi descarcă sarcina sa ca s-o ia pe a Domnului s-o poarte apoi.

O, fiule al acestui cuvânt, o, pui de Dumnezeu, dacă ai păcat asupra Duhului Sfânt, Cel din mijlocul tău lucrător pentru tine, şi nu ştii că ai acest păcat, eu îţi spun că-l ai. Scoală-te, dar, şi te curăţeşte prin pocăinţa cea cu umilinţă lucrată, căci Domnul te aşteaptă să fii purtător de Duh Sfânt, Duhul Care mărturiseşte din cer în cei ce se botează în El. Scoală-te ca să te botezi cu acest botez, căci botezul acesta s-a făcut râu mare peste tine ca să se boteze în el toţi cei la care ajunge acest râu de botez, iar tu ai acest râu. Mulţi în tine, popor credincios al acestui cuvânt de venire al Domnului, mulţi în tine nu ştiu puterea şi taina botezului cu Duhul Sfânt, Care lucrează apoi din om, însemnându-l pe el botezat. O, ţie îţi trebuie putere de pocăinţă, fiule, iar pentru această minune îţi trebuie minte-minune, iubire-minune, temere de Dumnezeu-minune, şi-ţi trebuie credinţă-minune, credinţă ca a lui Avraam, care a crezut nestrămutat că Domnul a venit la el, la masa lui şi în viaţa lui. O, dacă nu vezi bine lucrarea lui Dumnezeu în mijlocul tău, ai încă păcat împotriva Duhului Sfânt. Dacă nu ştii să te cunoşti în acest păcat, poţi să înţelegi singur. Curge din tine râul Duhului Sfânt între frate şi frate şi în părţi spre cei străini de viaţa lui Dumnezeu? înţelegi tu voia lui Dumnezeu peste tine precum în cer pe pământ? Are Domnul de la tine rod de Duh Sfânt? Ai tu rod de-al Domnului în tine şi în jurul tău? Eşti blând şi smerit cu inima ca Domnul tău? O, eu te învăţ minte şi te învăţ pocăinţa. Caută să vezi dacă nu cumva ai lovit în cărarea Domnului spre tine, dacă nu cumva ai fost apoi ascuns cu aceste lovituri, iar când Domnul ţi le-a spus n-ai voit să te curăţeşti ca să fii curat şi apoi credincios aşezării Lui cu care stă înaintea ta. Te-a povăţuit Domnul să vii la El cu fratele tău, pe care l-ai doborât de la lucrarea inimii curate între frate şi frate, între Dumnezeu şi creştin, că iată, Domnul îl plânge şi azi pe poporul cel de demult, cel din vremea trupului lui

Verginica, popor care n-a venit la pocăinţă când a greşit faţă de lucrarea Domnului între frate şi frate, faţă de credinţa şi statornicia sa şi a fratelui său.

Vine Domnul la tine cu multul şi te îndeamnă să te botezi cu Duhul Sfânt, Care-l face nou pe om mai mult decât apa care mărturiseşte de pe pământ. O, spală-te în vasul acesta, popor de demult al acestui cuvânt, şi tu, cel de azi popor al Domnului, dar să auzi ce-ţi spun. Tu trebuie să fii popor frumos prin lucrarea Duhului Sfânt, Care Se sălăşluieşte în cei curaţi de sine şi de păcat împotriva fraţilor lor. O, lasă-te spre frumuseţea feţei Duhului Sfânt, căci Duhul Sfânt Se revarsă când El este, şi acesta este semnul celor curaţi pentru Duhul Sfânt, Care Se dovedeşte prin rodul lor cel adus lui Dumnezeu, rod de ucenici pentru Duhul Sfânt pe pământ. Amin.

O, Doamne, să se cureţe poporul Tău cel de demult al acestui cuvânt şi cel de azi popor al Tău de peste tot, să se cureţe de tot ce Te îndurerează şi să înveţe el lucrarea aceluiaşi duh în ei, lucrarea Duhului Sfânt, Care leagă biserica într-un singur duh, Duhul lui Hristos. Amin.

O, mult aş mai grăi, Doamne, o, mult aş mai îndemna eu pe poporul Tău spre botezul cel de la Tine! De peste tot, pe unde ai Tu fii credincioşi venirii Tale cea de acum, aş vrea să se strângă poporul într-o unire de Duh Sfânt, şi aşa să-şi cunoască el lucrarea sau nelucrarea, curăţia sau necurăţia inimii frate pentru frate, şi aşa să se boteze el apoi în puterea Duhului Sfânt, lucrător cu multul, Doamne, prin duh de biserică peste cei ce se nasc din El pui de Dumnezeu, puii Duhului Sfânt, rod al Duhului Sfânt, Duhul Care naşte biserica lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul, îţi văd durerea, Botezătorule al Meu, căci Noi suntem fiii durerii, şi de aceea suntem. Hai să Ne aşezăm sărbătoarea de azi, şi apoi vom grăi mai aprins cu poporul Meu de azi. Amin.

Poporul Meu, mergi, tată, acum, în căminul trâmbiţei Mele cu rugă şi cu laudă pentru ziua de sobor a Botezătorului Meu Ioan. Mergi, tată, şi aşează acolo zi de slăvire, zi de duh peste acel aşezământ sfinţit de cuvântul Meu acum, cămin nou-născut, cu lucrare de nou Ierusalim aşezată peste el. Amin. Vom veni apoi înapoi pe colină şi vom zidi peste tine lucrare de Duh Sfânt, şi apoi vom scrie toată cartea zilei, tată, că e de lucru peste statura cea întreagă a poporului Meu de peste tot. O, mult lucru e de lucrat, mult, tată, mult pentru faţa şi viaţa cea întreagă a poporului Meu de peste tot.

Voi, copii din porţi, sunteţi sub greu, tată, căci poporul nu ştie să-şi facă bine curăţirea sa. Cei ce ştiu să stea bine lângă voi, aceia sunt cei mai crescuţi şi cei mai de folos Mie şi vouă sub sarcina Mea cea de azi cu voi. Iată, taină mare îi spun poporului Meu de peste tot: Cel ce nu ştie sau nu poate să lucreze la împărăţia Mea, care se zideşte şi care zideşte acum pe pământ, acela măcar să nu strivească lucrul celor ce lucrează la ea peste om. Aceasta este ceea ce vom lămuri astăzi prin învăţătura cea sărbătorească de azi, în duh de Bobotează lucrând aceasta. Amin.

Pace şi duh de Bobotează las Eu peste creştetul şi peste inima poporului Meu, şi îmi voi învăţa iarăşi poporul, căci sunt Domnul învăţătorul. Amin, amin, amin.

***

Din nou Mă aşez în cartea Mea de azi cuvânt de învăţătură peste fii, căci Eu prin Scripturile cele de acum două mii de ani am spus că n-am venit să judec, ci să mântuiesc am venit, şi prin puterea învăţăturii Mele peste fii să-i învăţ pe ei lucrarea Duhului Sfânt, Care leagă biserica într-un singur duh, Duhul lui Hristos. Amin.

O, copii care-Mi staţi porţi ale Mele spre poporul Meu şi spre om, peste tot pe unde pot Eu să ajung să-l povăţuiesc pe om cu minunea aceasta: cea de a doua venire a Mea de la Tatăl pe pământ la om, cuvântând şi învăţându-l pe om calea veşniciei, voi, tată, aveţi mari dureri peste voi, iar Eu am nevoie de voi pentru lucrul veşniciei peste om, şi tot mai mult am nevoie de voi pentru această lucrare a Mea, cu care am venit acum de la Tatăl la om. I-a spus azi poporului Meu botezătorul Ioan: *«O, popor al Domnului, uită-te bine în mijlocul tău şi vezi! Semnele*

Duhului Sfânt grăiesc în cei ce s-au dat vase purtătoare de Dumnezeu, iar dacă tu ai păcat asupra acestei lucrări de venire a Domnului, cu care-Şi face, prin porţi lucrând, fii ai împărăţiei cerurilor, povăţuiţi prin porţi şi crescuţi cu Duhul Sfânt, o, scoală-te, scoală-te şi curăţeşte de peste tine păcatul acesta!».

O, copii zdrobiţi în porţi sub sarcina venirii Mele! Mi-am ridicat prin voi un nou popor de fii şi de fiice, tată. Aţi stat şi staţi înaintea Mea pentru acest popor al Meu şi al vostru, căci Eu prin voi l-am născut, prin cuvântul Meu şi prin voi am născut un nou popor, şi apoi l-am crescut, Eu şi cu voi, şi aşa am Eu azi un popor nou, un popor curat, tată. Duhul cel rău însă nu vă poate pe voi răbda, şi vă aduce multe, prea multe dureri, prea multe rane, tată. O, cum să facem să putem vorbi cu poporul, să stau cu voi înaintea poporului şi să vă dau Eu din Mine şi să grăiţi cu el despre sarcina Mea de peste voi, despre ranele voastre, de care numai Eu Mă îngrijesc, tată? Cel ce nu ştie, cel ce nu poate să lucreze la zidirea împărăţiei Mele, care se zideşte şi care zideşte acum pe pământ prin voi cu toate cele de la Mine coborâte pe pământ, sprijinindu-Mă pe voi, acela măcar să nu apese, să nu strivească lucrul Meu cu voi, tată. Aceasta este ceea ce azi voiesc Eu să limpezesc prin duhul învăţăturii, în duh de Bobotează lucrând, tată. Iată, durerea Mea e mare pentru că nu pot să încap cu lucrul cuvântului Meu aşa cum este în Mine cuvântul Meu, în Mine şi în voi apoi, căci voi Mă auziţi, şi vă doare, şi voi vedeţi ceea ce Eu vă descopăr văzut de la Mine, şi vă doare, tată, şi nu este de pe pământ cine să vă panseze ranele; ba, din contra, duhul cel ascuns, cel din întunericul în care lucrează el cu ascunsurile lui, dă să vă rănească şi mai greu, iar Eu caut disperat să-Mi întăresc credinţa şi iubirea poporului Meu de peste tot, şi îl rog pe el să asculte de la Mine pentru el, căci peste el nu trebuie învăţători din el, fiindcă Eu sunt Cel ce-l veghez pe el, păstorindu-l cu dor şi cu durere, păzindu-i viaţa şi inima, popor peste care vă am pe voi din partea Mea învăţători cu Duhul Sfânt cu Care Eu vă umbresc. O, de n-ar păzi Domnul casa şi cetatea Sa, în zadar s-ar osteni cei ce o păzesc. Fiii ei sunt moştenirea Mea, şi Eu sunt Cel ce îi păzesc şi îi păstoresc pe ei, iar Eu mereu v-am întărit pe voi şi v-am spus să-Mi călăuziţi de la Mine poporul, tată.

Iată, s-au sculat trădători şi vânzători. Această lucrare potrivnică Duhului Sfânt n-o lucrează decât lucrarea cea ascunsă în om, şi din om în lături apoi, şi un aşa om nu ştie unde merge cu lucrul său ascuns. Eu, fiilor copii, n-a fost să am vreodată popor şi să nu am în mijlocul lui pe Iuda, tată. Iată, mintea omului îşi arată lucrarea sa. Cel ce n-a ştiut să se lepede de sine, de mintea sa pentru el însuşi când a venit să fie cu lucrarea Mea şi cu voi, acela cu mintea lui se strică pe sine, se umple de sine şi aşa se strică el, şi apoi se scoală şi-Mi loveşte lucrarea Mea cea pentru salvarea omului cel păcătos. Eu, tată, grăiesc azi cu voi durerea Mea de la cei ce s-au sculat să-Mi strivească în mintea lor, şi apoi în cei slabi ca şi ei lucrul vostru cu Mine, zidirea împărăţiei Mele în om. Mă uit la Mine şi la vremea Mea de atunci pe pământ cu oamenii, cum eram Eu de rău privit, cât de puţină iubire era în cei de atunci ca să nu se smintească ei întru Mine! Nu puteam să lucrez cât aveam de la Tatăl lucrul peste om, căci îmi găseau vină până şi cei mai apropiaţi ucenici. Am lucrat puţin de tot din cât aveam de la Tatăl dat lucrul, căci Mă împiedicam în om, în mintea omului, în ochii omului, căci omul care nu are mintea curată şi debarasată de robia cugetelor sale, acela nu are nici ochiul curat. Iată, ochiul omului înseamnă şi mintea lui, iar mintea lui este şi ochiul lui. Nu Mă priveau cu ochi curaţi cei ce Mă priveau, şi de micuţ M-au dușmănit cei ce Mă dușmăneau atunci. Numai cei curaţi M-au văzut curat, numai aceia M-au cunoscut ce sunt şi cine sunt şi de unde vin şi ce am de lucrat, iar Eu grăiesc acum de curăţenia minţii şi a ochiului minţii, căci dacă voieşte cineva să Mă judece prin ceea ce am spus acum, va face şi acela ce a făcut Simon, pe care Eu, ca un Dumnezeu ce sunt, l-am vindecat de lepră, iar el apoi s-a îndoit întru Mine când am lăsat iubirea femeii păcătoase să Mă caute şi să-şi caute ea prin Mine izbăvirea ei prin credinţa ei cea pentru învierea ei. S-a îndoit atunci Simon cel iertat, şi apoi cel vindecat de Mine şi a spus: *«Dacă Acesta ar fi prooroc, ar şti că femeia care-L cuprinde este păcătoasă».* O, iată, tată, cât ţine credinţa omului! Aşa păţeşte cel ce uită păcatele

lui, şi cade în judecata asupra aproapelui acela, şi apoi este judecat de aceasta, iar Eu voiesc să-l păzesc pe poporul Meu de acest greu păcat, şi voiesc prin voi să-l izbăvesc pe el de neînţelepciunea aceasta.

Peste tot, pe unde sunt fii credincioşi ai acestui cuvânt, peste tot voiesc să aşez înţelepciunea nejudecării aproapelui, căci Eu sunt Cel ce am această lucrare, Eu, şi nu omul, iar lucrarea fiilor bisericii este iubirea şi nejudecata când ei au peste ei Păstor pe Domnul şi duhul călăuzirii Mele în mijlocul lor. Un călăuzitor aşezat de Mine peste sufletul poporului Meu trebuie să lucreze ceea ce i-am dat, iar dacă nu lucrează, de ce nu lucrează? Nu lucrează, aşa cum nici Eu n-am putut lucra tot ce aveam de la Tatăl lucrul Meu peste cei ce veneau cu iubirea lor spre Mine ca să Mi-o dea apoi Mie, şi să-i fac Eu pe ei lucrători de Duh Sfânt ca şi Mine peste cei străini de cer şi de Dumnezeu pe pământ.

O, copii care-Mi staţi porţi! Ce să fac Eu, tată, cu cei ce privesc spre voi cu duh de judecată şi de îndoială şi de sminteală peste ei? O, ce-am putut Eu să le fac celor ce s-au smintit întru Mine de M-au lepădat ca pe un nevrednic, ca pe un smintitor? N-am putut să fac nimic bun ochiului lor pizmaş, minţii lor întinate. Ei, din contra, ziceau că păzesc legea, că împlinesc paza legii, şi aşa M-au dat la moarte cei ce M-au urât pe nedrept, căci Eu îi iubeam pe cei ce iubeau pe Dumnezeu cu inima din ei, şi apoi cu fapta credinţei şi a iubirii lor, şi-i învăţam pe ei să împlinească poruncile lui Dumnezeu, căci Eu ştiam că tot cel ce păzeşte atât cât îi spune Dumnezeu să păzească, acela Mă va cunoaşte că sunt de la Tatăl venit şi că tot cuvântul Meu de peste el înseamnă Dumnezeu. Numai că iubirea Mea spre cei cu inima în ei curată, îi umplea de duhul intrigii pe cei ce se iubeau pe sine, în vreme ce se numeau pe ei înşişi dreptii lui Dumnezeu, uitând ei de păcatele lor şi neumblând în duhul pocăinţei cea plăcută Mie în om.

Vai celui ce se sminteşte întru Mine şi întru lucrările Mele şi întru cei ce Mă poartă ca să fiu pe pământ! Vai aceluia care caută spre sminteală, că acela caută spre el însuşi, spre păcatul din el, şi de aceea dă să se sminteascâ, iar Eu văd aceasta, şi dau să vă întăresc, copii din porţi, ca să staţi de veghe, tată, peste credinţa poporului Meu, peste iubirea şi peste fapta lui cea întru Mine!

Vai de cel ce este chinuit de păcatul inimii lui, de păcatul care-l trage spre el pe om; vai lui, că el nu vede faţa păcatului! Şi apoi vai lui, vai celui prin care vine sminteala peste cel slab, că acela plăteşte şi păcatul celui smintit prin el! Iată ce este acest vai, şi îmi este milă, tată, de cel slab, căci păcatul judecăţii asupra aproapelui este păcatul din inima celui ce judecă pe aproapele său, dar nu îmi este milă de hulitori, şi care prin păcatul hulei se arată necredincioşi lui Dumnezeu, venirii Mele celei de acum, şi cu care Tatăl Mă trimite pe pământ. Iată, tată, boala trupului este înger, iar boala minţii este diavol. Boala trupului se mai vindecă în vreun fel, prin credinţa omului şi prin sfinţenia lui, dar boala minţii naşte diavoli în mintea omului şi îl îndiavoleşte pe omul care se crede sănătos prin sănătatea trupului.

O, copii învăţători peste poporul Meu, statornicia credinţei şi a minţii vine de la credincioşie, tată, iar credincioşia aduce întărire şi nu daună. Cum să le mai spun Eu hulitorilor aceste taine ale credinţei lucrătoare când ei Mi-o iau înainte suflând furtună peste pacea şi peste credinţa poporului Meu? Staţi porţi ale Mele între Mine şi popor şi lucraţi aşa cum se mai poate acum peste cei ce se bizuie pe voi pentru calea lor cu Mine şi pentru calea Mea cu ei, iar de cei ce vând, luând şi dând în lături cu răutate de duh şi de îndoială, feriţi-vă cât puteţi şi voi, iar cât nu puteţi, lucrez Eu, tată, căci voi acum sunteţi împiedicaţi să lucraţi atât cât este acum de lucrat tot cuvântul Meu dat spre lucrul împlinirii lui. L-am povăţuit pe tot fiul care a lucrat duh de vânzare şi de trădare şi i-am spus să vină la Mine cu fratele lui, pe care l-a doborât din lucrarea inimii curate între frate şi frate, între Dumnezeu şi creştin, dar nu se scoală cel vinovat de vânzare, nu se scoală să vină să-l curăţ pe el şi pe cel doborât de el fie prin duhul părerii de sine, fie prin duh de invidie, fie prin ochi şi prin minte judecătoare, păcat în care cad cei ce se semeţesc pentru ei înşişi, mărindu-se pentru ca să aibă mărire.

O, copii care-Mi staţi porţi, e mare, mare cădere pentru cei ce nu ştiu să vadă în voi lucrarea facerii omului, lucrare de la Mine pusă în voi. Am spus vouă cu câţiva ani în urmă că va fi tot mai greu pentru voi, căci ochiul pizmaş se îmbolnăveşte tot mai mult şi vă frânge vouă lucrarea pe care o aveţi voi mereu, mereu de lucrat peste poporul Meu, şi îmi frânge Mie cuvântul care se naşte în cer de la toată lucrarea lor cea pizmaşă asupra voastră, cuvânt care nu poate să se aşeze atât cât este el faţă în faţă cu cel pizmaş ca să mai pot Eu salva de la cădere pe cel ce nu-şi mai deschide ochii sufletului ca să-şi vadă lucrarea lui cea rea. O, nu e de la cei ce vin şi pleacă, nu e de la aceştia tot răul care se naşte în ei pentru ca să fiţi voi apoi loviţi de hula lor, de duhul defăimării de pe buzele lor, ci e de lângă voi hrănită de mult această durere, care vă înfrigurează inimioarele ca să nu puteţi voi din plin să lucraţi viaţa poporului Meu, şi să lucraţi fără teamă de om, tată. De ani de zile povaţa Mea cunoscută şi necunoscută se aşează la lucru faţă în faţă cu duhul neascultării, care se naşte în omul îndoielnic şi care cade în cursa necredinţei apoi, căci cel ce-şi pierde din credinţă, nu mai are pe ce să se sprijine pentru viaţa lui cu Mine şi de la Mine povăţuită. O, iubiţi, tată, suferinţa inimii îndurerate, căci Eu vă sprijinesc, ca Unul Care am fost vândut de fraţii Mei, şi din păcatul cărora voia Pilat să Mă scape când spunea că are putere să Mă elibereze sau să Mă dea spre moarte, dar Eu i-am spus lui: *«N-ai avea nici o putere asupra Mea dacă nu ţi-ar fi îngăduită de sus; de aceea cei ce M-au dat în mâna ta, mai mare păcat au».* O, nu e de la cel ce vine şi pleacă, nu e de la aceştia defăimarea cu care se loveşte în voi, ci a fost şi este de lângă voi hrănită, tată. Sunt între cei de lângă voi care zic că vouă vi se potriveşte cuvântul Meu de dojană şi de îndreptare peste cei greşiţi, care clatină poporul şi lucrarea Mea de venire de la Tatăl la om. O, de aceea zic ei că nu se îndreaptă când îi tot îndemn Eu să se îndrepte. Sunt între cei de lângă voi care zic că se iau după voi în ceea ce fac ei neascultare de cuvântul Meu cel povăţuitor peste fii. O, tată, ce duh îndărătnic înrădăcinat în om, în firea omului! Fac aceştia cum au făcut Aaron şi Miriam cu Moise, tată, şi care aveau prin Moise ceea ce aveau de la Mine. O, tată, ce mare este păcatul împotriva Duhului Meu din voi şi a lucrării Mele cu voi peste poporul Meu! Urât mai merg pe cale cei ce fac aşa! Când şoferul merge pe cale cu maşina lui cum voieşte el să meargă şi nu cum îi arată semnele de pe cale, şi când pe cale este razie, care descoperă pe cei neascultători, el este făcut atent de alt călător ca şi el, şi atunci el se dă ascultător numai până ce trece de razie, şi apoi iarăşi se ascunde sub neascultare. Aşa este şi cu cel ce face neascultare ascunzându-se de Duhul Meu din voi, de darul Meu din voi ca să nu fie el văzut şi ştiut de voi, şi iată, urât, urât de tot merg pe cale cei ce fac aşa! Dar iată, tată, azi să-i spuneţi poporului Meu să nu uite povaţa Mea şi a voastră, cea pentru pregătirea veşniciei sufletului, tată, căci viaţa trupului, vremea trupului este vremea sufletului lucrător pentru veşnicia lui, şi aşa cum îşi lucrează sufletul viaţa veşniciei, aşa o va avea pe ea.

O, lucrarea cea pentru veşnicie lucrează cu alt duh, măi fiule ascuns în tine şi în fratele tău ca să nu fii văzut şi ştiut. Atunci tu uiţi de Dumnezeu, Care te vede şi Care te scrie prin îngeri ce lucrare ai. O, şi cum să nu te ascunzi tu de aproapele tău când tu crezi că te poţi ascunde şi de Dumnezeu? Domnul îţi scrie atunci lucrarea ascunderii tale şi toată vătămarea pe care i-o faci celui în care dai să te ascunzi cu mintea ta, cu fapta ochiului tău pizmaş. O, nu aceasta i-am spus Eu să lucreze celui ce vine să fie cu Mine pe calea venirii Mele de la Tatăl la om. Cel ce nu învaţă de la Mine, acela se cunoaşte că învaţă de la el, de la mintea lui, de la ochiul lui bolnav, şi acela nu-şi lucrează în vremea trupului lui odihna cea veşnică a sufletului lui, căci aşa cum este omul pe pământ, frământat, ori blând şi smerit şi răbdător, tot aşa viaţă va avea şi în veşnicie, dar fericit este cel ce suferă pentru Mine pe calea Mea cu Mine, că acela este fiul Meu şi are în el iubirea şi nejudecata. Amin. Iubirea îl vindecă pe om de păcat, iar judecata peste semenul său îl îmbolnăveşte pe el de păcat, căci judecata este păcat, şi aşa a şi fost judecat cel ce a judecat, precum este scris. Amin.

O, cum să fac, copii care-Mi sunteţi porţi, cum, tată, să fac să nu mai fiţi voi judecaţi, şi apoi să prindeţi puteri mereu noi pentru lucrarea facerii poporului Meu şi a rodului care este de

îngrijit? Am rostit prin cuvântul Meu şi am spus să scrieţi epistole de înviere peste cetăţile pe unde sunt cei ce cred venirii Mele cea de a doua de la Tatăl la om cuvânt de înviere şi de veşnicie, tată. O, iată ce taină am voit Eu să lămuresc în ziua aceasta de sărbătoare cu duh de Bobotează în ea: cel ce nu ştie sau nu este deprins să lucreze la împărăţia Mea, care se zideşte şi care zideşte acum pe pământ atât cât nu se suie la mintea omului trecător, acela măcar să nu strivească lucrul celor ce lucrează la ea peste om şi peste pământ. Această aşezare voiesc s-o întăresc Eu, Domnul, la lucru acum pentru mântuirea poporului Meu şi a multora care ştiu să vină la Mine şi la voi atunci când ei vin. Cei ce nu vin spre facerea lor când vin, aceia se întorc înapoi sau stau făcând stricăciune peste sădirea Mea, şi de aceea v-am aşezat Eu pe voi făcători de om nou şi v-am dat înţelepciunea Mea pentru această lucrare de facere a omului, căci o aşa lucrare omoară păcatul din mintea şi din inima şi din trupul omului şi îl eliberează pe el ca să fie apoi curat şi sfânt. Amin.

O, nu toţi s-au dat vouă spre facere, şi se cunoaşte bine cel ce s-a dat şi cel ce nu s-a dat ca să fie făcut. O, nu toţi au luat de la voi duhul temerii de Dumnezeu şi al pocăinţei, căci cine-şi uită păcatele, acela nu mai stă în pocăinţă, ba, din contra, acela judecă şi cade apoi sub judecată, precum este scris despre cei care au pândit pe femeia pe care au tras-o la păcat, şi apoi au prins-o şi au adus-o la Mine ca să Mă ispitească dacă voi ţine Eu de partea ei, şi apoi să Mă numească şi pe Mine păcătos, însoţit cu cei păcătoşi. Eu însă am descoperit la toţi păcatele din ei, căci i-am făcut pe toţi să şi le descopere, şi le-am spus: *«Cel fără de păcat între voi, să ia piatra şi să dea în păcătoasa prinsă de voi în păcat».* O, n-a putut nici unul din ei să se arate fără de păcat şi să dea cu piatra în femeia atrasă de ei la păcat, şi aşa au căzut toţi aceia în păcatul judecării aproapelui, şi iată, vai şi iar vai de cei ce-şi uită păcatele, că aceia se scoală judecători împotriva lor înşişi, căci omul este păcătos.

O, tată, pleacă omul din braţul Meu şi se duce după mintea lui, după răzvrătirea inimii lui, se duce de la Mine, aşa cum au făcut cei ce au venit şi au plecat la mai mult rău decât răul cel de mai înaintea venirii lor la Mine, căci pedeapsa lor nu-i iartă pe cei ce Mă trădează prin îngâmfarea din ei, şi apoi prin necredinţa în care cad spre căderea lor. Şi iată, aşa cum se desparte mortul de familia sa de pe pământ, aşa este şi când se desparte un creştin de lucrarea Mea, de familia Mea, de casnicii Mei între care Eu locuiesc şi zidesc. Dar cel ce se face creştin şi fiu al împărăţiei Mele, acela este un nou-născut din Mine şi nu mai are acela tată şi mamă şi fraţi şi copii, ci îi are de casnici pe fiii împărăţiei Mele, şi unul ca acela trebuie să se roage mereu şi să lucreze mereu şi să spună: *„O, nu mă lăsa, Doamne, să cad iar în lume, să cad din Tine în mine şi apoi să pierd lumina şi calea, şi apoi să am iarăşi lumea de casă!”.*

O, poporul Meu, ai grijă, tată, nu te bizui pe tine, ci pe Mine şi pe umilinţa ta cea întru Mine, fiule, căci cel fără de umilinţă cade în nemulţumire de sine şi-Mi face dureri mari şi-Mi frânge calea spre el.

O, poporul Meu, vino, tată, spre sfântă înţelegere a tainelor Mele cu tine şi fii mulţumit în ele, căci celui nemulţumit i se ia darul, tată. Şi cum i se ia? O, Eu nu pot să stau cu cel nemulţumit, căci cu Dumnezeu se stă prin umilinţă şi prin pocăinţă, căci omul este păcătos, şi vai celui ce-şi uită păcatele, că acela judecă pe aproapele său fără ca Eu, Domnul, să-l pun să facă aceasta, şi-Mi îngreuiază Mie lucrarea împărăţiei cerurilor şi zidirea ei peste fiii ei!

O, Ierusalime, numele acesta este mare, tată! îi povăţuiesc pe toţi cei care-Mi sunt fii prin credinţa lor întru cea de a doua venire a Mea, prin care cuvintez peste om îmbrăcarea lui întru nestricăciune, pe toţi îi povăţuiesc: dacă nu ştiu sau nu pot să lucreze la zidirea împărăţiei Mele, care se zideşte şi care zideşte acum după voia Mea, aceia măcar să nu oprească, să nu apese, să nu strivească lucrul celor ce lucrează la ea peste om. Aceasta este taina cea lucrătoare în fiii cei ziditori ca şi Mine peste cel ce vine să se facă fiu al lui Dumnezeu, taină pe care fi-va mereu, mereu s-o desluşesc şi s-o întăresc în cei blânzi şi smeriţi cu inima, în cei umiliţi înaintea Mea şi prea frumoşi prin duhul umilinţei lor, umilinţa de duh, care Mă aduce pe Mine în omul cel

purtător de Dumnezeu, om nou, prin care Eu pot să-Mi lucrez via, sădirea Mea cea nouă şi duhul învierii peste ea. Amin.

Eu vreau, poporul Meu, să te învăţ, ca să pot să te feresc de păcatul asupra Duhului Sfânt, tată, iar dacă nu ştii sau nu poţi sau nu eşti pus să lucrezi la zidirea Mea, nu apăsa, nu strivi cu lucrarea ta zidirea Mea cea pentru om. Fii mulţumit, fiule, atât cât poţi, atât cât eşti, căci Eu te-am învăţat pe tine că lucrul cel întreg al tău este ceea ce poţi tu să faci, şi nu mai mult decât poţi, şi atunci tu vei avea plată întreagă când Eu voi împărţi cununiţele cele pentru fii. O, nu Mă răni, că iată cât Mă rănesc cei ce dau în Mine şi în tine acum cu defăimare, tată, după ce Eu şi pe ei i-am hrănit. Te învăţ, şi din prea multa Mea durere îmi storc cuvântul Meu şi îţi spun: viaţa trupului, vremea trupului este vremea sufletului lucrător pentru mântuire, pentru viaţa ta cea veşnică, tată. Acum este vremea lucrului sufletului, şi trebuie să-ţi aduni acum, fiule, şi tot cel ce-şi va aduna va avea. Amin.

Te învăluiesc în duhul păcii Mele, poporul Meu. O, lasă-te clipă de clipă cuprins în taina cea de nou Ierusalim, taină coborâtă din cer peste tine, şi lucreaz-o, fiule, cu dor, căci Eu cu această taină am venit la tine, şi te-am învăţat să te aşezi în ea şi să fii noul Meu popor Ierusalim. Amin.

Eu te ţin de mânuţă, poporul Meu. Hrăneşte-te, că ai hrană multă, tată, căci cel ce crede în această venire a Mea nu mai iese din ea, ci se hrăneşte cu ea şi se învaţă cu viaţa, căci viaţa înseamnă Dumnezeu, şi numai aşa este ea în om, şi numai aşa se naşte ea în omul cel frumos la duh şi la faptă, frumos ca şi Mine, Cel ce sunt viaţa cea din om, poporul Meu. Amin, amin, amin.

07/20-01-2008